

ler det med? Ja, det er da forbrugernes, det er da forældrenes, for det er nogle, vi har opkrævet i skat. Det kan da ikke passe, at betalingen er det vigtigste. Om man betaler det direkte til en madordning på en skole i en enkelt kommune, hvis det er det, man ønsker, om man betaler det ved at putte pengene i en madpakke, eller om man betaler det ved, at vi herfra definerer, at skattekroner skal betale det, er det samme. Betalingen er ikke interessant, det er holdningerne.

Jeg vender tilbage til hr. Lidegaard.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Når Venstre udtrykker stor tilfredshed med en redegørelse, der er så tynd som den, vi står med her i dag, ja, så er der jo i grunden ingen grund til at kommentere det, for det taler jo egentlig alermest for sig selv. Redegørelsen indeholder en masse fine ord, men meget lidt handling, og jeg skal nøjes med den kommentar til det i denne omgang.

Så ville jeg godt spørge Venstres ordfører, om man finder, der er forsknings- og forsøgsmidler i et tilstrækkeligt omfang til at forbedre befolkningens ernærings- og almene sundhedstilstand. Er der lagt op til det?

Så ville jeg gerne ind omkring det med skolemadsordningerne. Når Venstre siger, at det er op til kommunerne, må man jo konstatere, at det var det jo, hvis der ellers var nogen penge i kommunerne. Vi har jo set, hvor stor en interesse der var for skolemadsordningerne, så længe der var mulighed for at søge dem, men pengene slog jo langtfra til.

Tror Venstre ikke, det hænger sammen med skattestoppet? Tror Venstre ikke, at der er stor interesse i kommunerne, men at man ikke har midlerne til at sætte det her i gang? Så nytter det jo ikke noget at sige, at man går ind for frihed, og at der er frihed til kommunerne til at lave det, når de ingen midler har til at lave det for.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes ikke, der i svarene kommer andet end forholdsvis tom snak, fromme ønsker og forhåbninger om, at alle andre skal løse det for regeringen.

Det, som vi beder om og gerne vil have støtte til, er, at kommunalbestyrelser og skoler får mulighed for at give børnene et tilbud. Vi har da aldrig sagt, at der ikke må smøres madpakker, selvfølgelig må der da det, men vi vil gerne ha-

ve, at der bliver givet et tilbud, og vi vil også gerne have, at det tilbud har en social dimension, således at alle børn får den samme mulighed for at få den gode mad.

Så vil jeg godt spørge hr. Henrik Vestergaard, om han er opmærksom på, hvordan giftmængderne, giftresterne, i den industrielt producerede mad stiger og stiger. Var det ikke rimeligt, at børnene fik tilbudt noget økologisk mad, hvor vi i det mindste kan være sikre på, at der ikke er alle disse giftrester?

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det var et fantastisk skift, der kunne ske, hvis hr. Henrik Vestergaard, som han sagde til mig, ville have handlet på samme måde ude i erhvervslivet.

Så prøvede hr. Henrik Vestergaard at tale om økonomi. Hvem betaler for alle de fedmeproblemer, der er, og de konsekvenser, de får?

Jeg tror, det langt, langt overstiger den indsats, der sådan set kunne ligge i, at man gjorde noget for oplysning, og jeg mener også, at børn er gode til at have en fælles bevidsthed om, hvad der er fornuftigt og ikke fornuftigt.

Kl. 10.20

Jeg ville være meget betænkelig, hvis jeg stod med en virksomhed, og jeg så ikke troede på, at det var nødvendigt at have investeringer for at kunne lave nogle resultater, så jeg kunne undgå, at mine udgifter på et andet område, nemlig hele spørgsmålet omkring sundhed, sådan steg til uanede højder.

(Kort bemærkning).

Henrik Vestergaard (V):

Staten render jo netop ikke fra sit ansvar. »Alt om kost«-projektet og de nye tiltag, der er sat i gang, er jo et spørgsmål om at tage den viden, der findes, og se at få den formidlet ud.

Men vi tror, at hvis man ikke har skabt holdningsændringen inde i hovedet på forbrugerne til, hvad der er sund ernæring, hvad der ville være godt for børnene, så får vi heller ikke flyttet hænderne. Det er jo ligeegyldigt, hvor mange madordninger man har, det er ligeegyldigt, hvor mange colaautomater man har fjernet, hvis folk ikke selv er bevidste om, at det er det, de putter ind i munden, der er det mindst sunde for dem.

Vi vender igen tilbage til diskussionen om at betale og skattestoppet som sådan: Hvorfor er det så interessant, om pengene kommer fra den ene kasse eller den anden kasse? Ja, skattestop-